

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

PARTI AF NOSSAN. — AMATÖRFOTO. H. KARLSON, GRÄSTORP.

16:DE ÅRG.

DEN 18 JULI 1915.

N:o 42.

Efter porträtt.

A. NORD: 20191 51/1000000

9
9
John W. Berg

JOHAN ÖSTBERG.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Underrättelsen, att dr Sixten von Friesen af hälsoskäl funnit sig nödsakad att lämna sina kommunala uppdrag och äfven ordförandeskapet i Stockholms stadsfullmäktige, hvilket han innehåft allt sedan öfverståhållarens själfskrifvenhet som ledare af kommunalrepresentationens förhandlingar upphörde, mottogs i hela hufvudstaden med det djupa beklagande. Det var svårt, att icke säga omöjligt att finna annan person med dr von Friesen jämlik i ingående kännedom om den kommunala förvaltningen, förtrogenhet med tradition och häid i afseende på stadsfullmäktiges arbetsordning, i klart och redigt hufvud, sist men icke minst i lefvande kärlek till Sveriges hufvudstad.

Vid sitt sammanträde den 30 juni måste stadsfullmäktige emellertid skrifa till val af en efterträdare. De borgerliga partierna förenade sig därvid om att skänka sina röster åt dittillsvarande vice ordföranden, f. kammarrättsrådet Johan Östberg, som följaktligen också blef vald.

Johan Östberg är född i Gäfle den 18 augusti 1855 och fyller sålunda om kort tid sitt sextionde år. Efter att 1874 ha aflagt mogenhetsexamen begaf han sig som student till Uppsala, där han år 1880 aflade juris utriusque kandidat-examen. Han lämnade emellertid icke därmed universitetsstaden, utan kvarstannade där för att fullgöra sin tings-tjänstgöring och fortsätta sina studier. År 1882 mottog han utnämning till vice häradshöfding, blef följande år notarie vid Uppsala universitets kansli och auditör vid Upplands regemente samt tjänstgjorde tillika vid Uppsala rådhusrätt 1882—84. Efter att hafva försvarat en afhandling på arbetslagstiftningens område, förvärfvade han 1886 juris utriusque doktorsgraden.

Östberg hade redan vid denna tid lagt i dagen ett lifligt intresse för allmänna angelägenheter och därvid lika litet som senare sparat sin arbetskraft. Han hade innehaft hvarjehanda uppdrag af sin nation och af studentkåren, som på hösten 1882 valde honom till sin ordförande. Äfven började han vid denna tid deltaga i det politiska lifvet hvarvid han ådagalade konservativa sympatier.

Annars togs Östberg nu i anspråk för viktiga och kräfvande kommittéarbeten. I den första stora arbetareförsäkringskommittén, som tillsattes 1884 och först 1889 afslutade sina arbeten, var han sålunda sekreterare, och samma uppdrag tillföll honom 1889 hos bankkommittén, 1890 hos sjöfartsnäringskommittén och 1891 hos kommittéerna för afgifvande af förslag till reform af bevilningsfördordningen och för arbetareskyddslagstiftning. Sistnämnda år trädde han tillika för första gången i förbindelse med riksdagsarbetet, i det han var sekreterare i det särskilda utskottet, som tillsattes för behandling af arbetareförsäkringspropositionen. Under åren 1889—91 var han tillika Uppsala universitets ombudsman.

Den duglighet och arbetsförmåga Östberg i dessa olika uppdrag lagt i dagen föranledde, att man inom centralförvaltningen önskade tillgodogöra sig hans kraft, och år 1891 utnämndes han till kammarrättsråd.

ALLAN CEDERBORG.

Stockholms Stadsfullmäktiges nye vice ordförande.
Biografi o. helsid.-portr. årg. X: 35.

De första åren tog det nya ämbetet helt sin man i anspråk för sig, men redan 1896 mottog han ordförandeposten i Städernas allmänna brandstodsbolag, som han alljämt kvarstår på med påföljd, att han knöts allt fastare till institutionen och år 1912 kallades att öfvertaga verkställande direktörsposten i densamma. Samtidigt sökte och erhöi han afsked från kammarrättsrådsämbetet. Som kammarrättsråd åtnjöt han ett högt anseende för det sätt, hvarpå han behärskade vår skattelagstiftnings ofta invecklade detaljer, och anlätades gärna för utredningsarbeten på detta område: 1897—1900 hade han säte i kommunalskattekommittén och 1901 i den kommitté, som lade grunden till vår nuvarande inkomstskattelagstiftning.

År 1897 invaldes dr Östberg första gången i Stockholms stadsfullmäktige, där han snart ådagalade och en arbetsiver, hvilken tillförsäkrade honom en af de bemärktaste platserna på församlingens högra sida. År 1904 blef han suppleant och 1905 ordinarie ledamot af beredningsutskottet. Samma år blef han ledamot af stadsfullmäktiges kommunala omorganisationskommitté samt följande år af Maria församlings kyrkoråd och af gasverksstyrelsen. År 1907 utsågs han till ledamot af kyrkofullmäktige för Maria församling. Den 1 april samma år valdes han till vice ordförande hos stadsfullmäktige och samtidigt till samma förtröende post i beredningsutskottet, medan han i gas- och elektricitetsverksstyrelsen fick mottaga ordförandeposten. Därjämte anlätades han flitigt för utredningsarbetet i kommunala ärenden. Af k. m:t insattes han 1904 i kommittén för utarbetande af ny stadsplanelag.

Äfven i hufvudstadens politiska lif har Östberg deltagit. Redan tidigt kastade han sig med iver in i striden på den konservativa sidan och blef inom kort en af Allmänna valmansförbundets ledande krafter. Vid upprepade tillfällen stod han i Stockholm som högers kandidaten vid valen till Andra kammaren, men lyckades icke att under majoritetsvalens tid vinna seger öfver den öfvermäktiga koalitionen af liberaler och socialdemokrater. När han 1907 insattes i Första kammaren, var det landstinget i hans födelselän, som skänkte honom mandatet men efter 1911 års upplösning skyndade Stockholms stadsfullmäktiges högergrupp att förvärva sig honom till en af sina representantplatser. I Första kammaren har han i många år varit suppleant i bevilningsutskottet samt flitigt deltagit som motionär och debattör i behandlingen af särskilda skattefrågor.

Af enskildt uppdrag, som kommit Östberg till del, må nämnas ordförandeskapet i bryggeriidkareförbundet och ledamotskap i styrelserna för Ludvigsborgs verkstads aktiebolag, Luth & Roséns elektriska a.-b. o. s. v.

Säkerligen äro Stockholms stadsfullmäktige att lyckönska till en så ovanligt dugande, kunskapsrik, erfaren och kommunalt intresserad man som n:o 2 i sin ordförandelängd, sedan det nu icke förunnades dem att längre få behålla dr von Friesen som sin ledare.

1. DELTAGARE I ÅRKESTIF
TETS KYRKLICA UNGDOMS-
KURSER I BOLLNÄS. Foto.
Sohlberg, Bollnäs. Text å sid. 668.

2—3. INVIGNING AF GAMMEL
GÅRDEN I ROTS SKANS, ÄLF-
DALEN. Foto. Person, Älfå-
daLEN. 2. ROTEN SKANS, en gammal
förskansning från Karl XI:s tid.
Dit har blifvit förlagd en stilltrogen
gammalgård med samlingar af äldre
kulturföremål. 3. Brölloppståget vid
invigningen.

Text å sid. 668.

4. DELTAGARE I SEMINARIST- OCH STUDENTMÖTET I BJÄRKE—SÄBY. Foto. Thorin, Åtvidaberg. Text å sid. 668.

Öster fotograf.

KEJSAREN OCH GENERALFÄLTMARSKALKEN VON MACKENSEN (X). GALIZIENS ÅTERERÖFRARE.

VÄRLDSKRIGET.

Under världskrigets *fyrtionde* vecka ha händelserna utvecklats vidare på den *östra krigsskådeplatsens* sydliga afsnitt. De förbundna härarna ha fortsatt sin framryckning öster och norr om Lemberg. På *Dnjestrinjen* söder om Halics har ingen förändring inträffat, här står allt fortfarande general Pflanzers trupper invecklade i ett ändlös ställningskrig mot ryssarnes envisa defensiv. Norr och öster om Halics har *Linsingens* armé prässat ryssarnes stridskrafter öfver till östra stranden af *Gnila fluta*, och som en återverkan häraf ha ryssarne vid *Öfre Bug* måst öfvergifva sina ställningar och tillbakatåga ytterligare österut. Mellan *Bug och Weichsel* hade under veckans första dagar *Mackensens* och *Josef Ferdinands* arméer på flera punkter framgångar som tycktes redan innebära ett hot mot järnvägen Ivanogorod—Rovno. Här har Josefi Ferdinands armé ryckt fram på båda sidor om *Krasnik* och vid *Weichsel*, i nära samverkan

GENERAL VON LINSINGEN, öfverbefälhafvare öfver tyska sydarmén vid Ostfronten.

med de operationer Mackensens trupper företagit mellan *Wieprz* och *Bug*. Hela intresset har samlat sig kring dessa händelser; på samma gång ryska fronten här erbjuder sin kanske särbaraste del, har det tydligen varit den tyska ledningens plan att rikta en öfverväldigande stöt mot *Lublinafsnitte*. Ryssarne å sin sida ha försvarat sina ställningar med rasande ihärdighet och för hvarje dag bjudit allt hårdare motstånd, samtidigt som uppgiften för de förbundne blifvit svårare att genomföra ju längre truppernas frammarsch nått in på rysk mark. Berlinrapporten af den 6 juli hade rörande de tyska trupperna ingenting af vikt att meddela, tydande på att kommunikationssvårigheterna, för hvilka den tyska krigsföringen är så känslig, börjat lägga hinder för operationerna.

Emellertid synas de ryska ansträngningarna under veckans senare del ha krönts med framgång. Enligt en officiell rapport skola ryssarne ha igång-att en fram-

Forts. å sid. 662.

SENASTE FRANSKA BILDER FRÅN VESTFRONTEN.

1. VID ARRAS: Franska reservtrupper bakom eldlinien, färdiga att vid första signal rycka fram. 2. FOUR-DE-PARIS, där heta strider nyligen utkämpats. Hvad som återstår af slottet. 3. ARGONNERNÄ: Den fullständigt nedskjutna byn Vienne-le-Chateau.

SKYTTEGRAFVARNES FASOR.

Foto: Sjöström.

Kl. Bild: R. Sjöström.

gångsrik motoffensiv i trakten från *Podlipas* utflöde till bäcken söder om *Byakava*. Tyskarna skola ha återtagit, och om man får tro en officiell uppgift att ryssarna tagit 15,000 fångar, synes deras återtag icke ha kunnat försiggå i bästa ordning. Emellertid är det här fråga endast om ett mindre afsnitt af fronten. I hela dess längd i öfrigt är det tyskarne som fortsätta sin offensiv.

På den *västra* krigsskådeplatsen har veckan kännetecknats af upprepade starka anfall, som tyskarne företagit hufvudsakligen i *Argonnerna*

och på *Meusehöjderna*. På ett par ställen ha enligt rapporterna anfallen resulterat i ett antal tagna skyttegrafvar. Fransmännen ha natten mellan torsdagen och fredagen haft framgångar i *Vogeserna* samt vid *Ban-de-Sept* och *Fontenelle*, därvid har bl. annat höjden 631, som tyskarne eröfrade den 22 juni, återtagits.

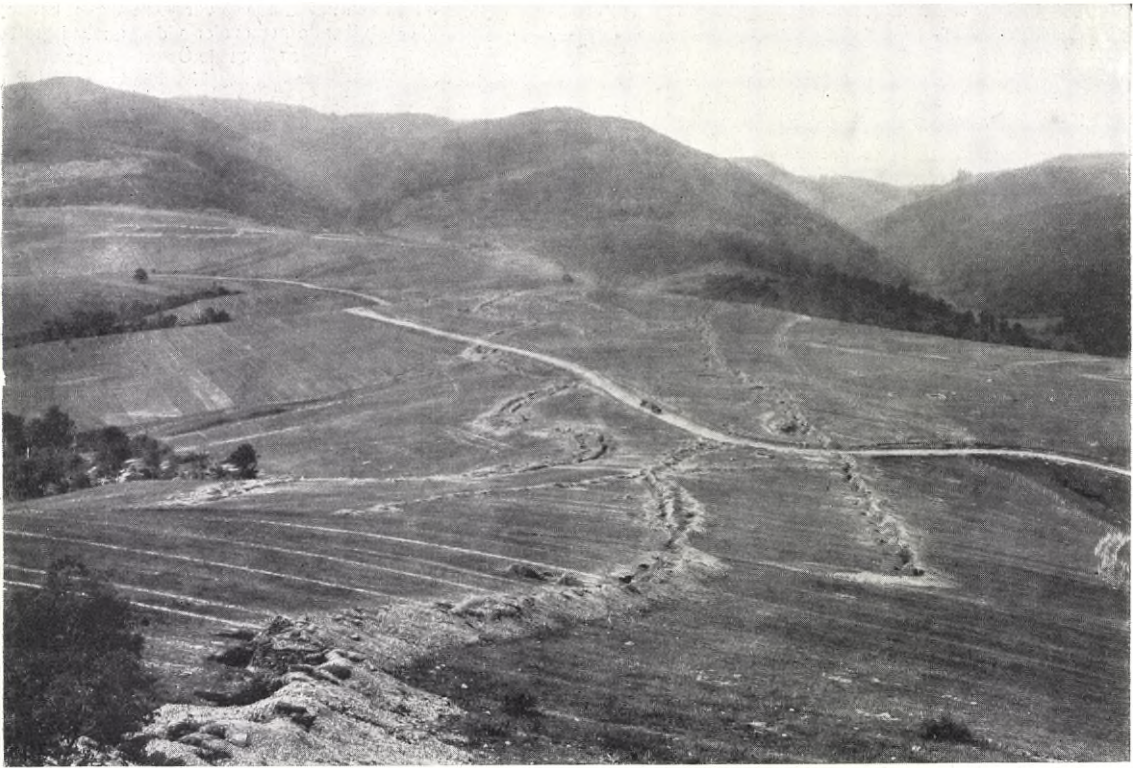
Söder om Alperna fortsätta italienarne sina försök att tränga fram i bergspassen. På *Isonzolinjen* ha striderna utvecklats till ett *fältslag i stor stil*; italienarne sägas ha haft fyra armékårar i elden på linjen mellan *Görtz* och kusten. Enligt

Forts. å sid. 668.

EN OHYGGLIG BILD AF EN MINERAD OCH SPRÄNGD SKYTTEGRAF VID VESTFRONTEN. Bilden är från England och åtföljes af en mera jublande än tilltalande beskrifning af huru den tyska skyttegrafven underminerades af engelsmännen och sprängdes hvarvid "hunnerna slungades i luften för att sedan falla ner sönderslagna till oigenkänlighet*.

Nederst: DEN FÖRSTA FRANSKA SKYTTEGRAFSLINIEN I CHAMPAGNE: Bilden togs just när en tysk granat exploderar i omedelbar närhet.

SKYTTEGRAFSBYGGE.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöström.

TYPISKA, RYSKA SKYTTEGRAFSANLÄGGNINGAR. En mera ovanlig panoramabild.

SCILLY-ÖARNE, belägna vid Cornwalls sydvästra udde, ha alltid utgjort en stor fara för sjöfarande. De tyska U-båtarna ha här anfällt och sänkt ett stort antal engelska fartyg och öarnes namn förekomma ofta i underrättelserna från undervattenskriget.

verken framför allt bombsäkra men äfven bekväma som uppehållsorter för de trupper, som äro dömda att leva ett mullvadslif här nere i djupet.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöström.

SJÖSTRIDEN VID GOTTLAND.

DEN TYSKA ÖRLOGSMANNEN, MIN-
KRYSSAREN "ALBATROSS",
PÅ GRUND VID ÖST-
ERGARNES FYR,
EFTER UT-
STÅNDEN
STRID
MOT

ÖF-
VERLÄG-
SEN RYSK
SJÖSTYRKA.

Mellan tyska och ryska sjöstridskrafter i Östersjön kom det den 2 juli till en häftig sammandrabbning, delvis utkämpad i de svenska farvattnen vid Gottlands ostkust. På återvägen från en förpostställning stötte under rådande osiktbart väder två lätta tyska kryssare och tre torpedbåtar utanför Gottland på fyra ryska pansarkryssare. Under den strid, som utspann sig, blef tyske minkryssaren "Albatross" på grund af sin låga fart skild från den öfriga tyska styrkan och drog sig, förföljd och våldsamt beskjuten af den öfvermäktige fienden, två stora pansarkryssare, in mot gottländska kusten, där den i närheten af Östergarns fyr sattes på grund. Skjutningen från de ryska krigsartygen fortfor äfven se-

dan den svenska sjögränsen öfverskridits. Ett flertal projektiler gingo öfver Östergarns holme, tvingade personalen vid den rakt i skottlinjen liggande Östergarns fyr att undan den öfverhängande lifsfaran söka skydd i en bergsskrefva.

Det strandade fartyget "Albatross", som under det ryska granaträget fått omkring tiugufem träffar, var svårt skadadt och dess tappra besättning hade lidit blodiga förluster. Den 2 juli på aftonen jordades i en gemensam graf på Östergarns kyrkogård 25 af offren från "Albatross." Vid den

Nedanst. bild: OMBORD
Å "ALBATROSS" EFTER STRIDEN.

Foto. Ridelius, Visby.

DÄR DEN TYSKA BESÄTTNINGEN INTERNERATS I ROMA.

Klitch: Bengt Nilsson

ÖFVERLEFVANDE OCH DÖDA EFTER STRIDEN.

gripande sorgeakten närvaro svenska officerare från de på Gottland förlagda trupperna, officerare och menige från "Albatross" samt ett tusental personer från orten, hvilka till de stupade hjältarnes sista vilorum medförde en rik blomstergård. Under transporten af de svårt sårade, tre officerare och tjugonio man, till det för dem upplättna Roma epidemijukhus afled

1. MÖNSTRING AF DE ÖFVERLEFVANDE.

ytterligare skeppsläkaren och en mening, hvilkas stof den 4 juli under stor högtidlighet jordades på Björke kyrkogård. — De öfverlevande från "Albatross", ett 60-tal, sårade oberäknade, eller tillsammans sju officerare och 189 menige hafva internerats i Roma. "Albatross" har desarmerats.

På den not svenska regeringen aflåtit med anledning af den neutralitetskränkning, som ägt rum, har den ryska regeringen afgifvit ett svar, hvari beklagas det förefallna och försäkras att ett återupprepande därpå med all omsorg skall förebyggas.

2. DE DÖDA HVILANDE PÅ STRANDEN, höfda af tyska örlogsflaggan.

3-5. BEGRAFNING AF DE I STRIDEN FALLNA.

3. SISTA LIKVAGNEN.

4. PROCESSIONEN af öfverlevande tyska soldater samt af svenska trupper. Längst fram i bilen kapten West och tyske konsulin i Visby. — 3 o. 4 amatörfoto. H. Norell, Visby.

foto. Ridelius Visby.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

5. VID GRAFVEN.

VINNINGSLYSTNADEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF **FRANK HELLER.**

LANGT sen de andra gått, satt mr Tom Bunting kvar vid bordet.

Det var inte något vackert bord att se på; hvarken rent eller aptitligt. Som dekoration till det drama som nyligen utspelats i rummet var det emellertid mycket lämpligt. Halftömda glas, med eller utan botensats af cigarraska, öfverfyllda askfat och något mindre öfverfyllda buteljer täckte det i en lång procession som tycktes på väg upp till öfre bordändan. Och vid öfre bordändan presiderade mr Tom Bunting i ostördt majestät. Hans krage var upprifven framtill och stack upp kring hans kinder; hans hår gjorde ett försök att möta kragen på halva vägen; en sloknad havannastump spretade rakt fram mellan hans läppar. Då och då när han rörde sig en obetydlighet, släppte cigarrstumpen ett kvantum grå aska ned på hans frack. Hans blick, som i tio minuter häftat vid en tömd Canadian-Club-flaska framför honom, flyttade sig plötsligt utan synbar anledning till en ouppdragen magnumbutelj Pommery nature. Men ej ens åsynen af denna kom mr Tom Buntings drag att utvisa mera intresse för tillvaron.

Ty mr Tom Buntings tillvaro, dittills symboliserad af den ouppdragna pommerybuteljen, hade sedan en timme tillbaka definitivt öfvergått i den utdruckna viskylaskans tecken. Mr Tom Bunting var dead and done for, tom slut; och hans högra hand omslöt ännu det verktyg ödet använt för att knäcka och tömma honom — en kortlek.

Det fanns andra lekar på bordet (och under det), men det var den kortlek mr Bunting höll i handen som gifvit honom det definitiva dräpslaget. En timme förut, efter sjuutton timmars poker, hade mr Bunting förlorat om icke sin sista dollar så den tionde från slutet, som var den hundratusende från början — en början som låg något mer än fem månader tillbaka. Hundratusen dollars hade gått på fem månader och tre dagar; och den dag som just grydde, grydde så tveksamt som om den vetat med sig att den sannolikt skulle bli mr Tom Buntings sista.

Ty hvad är tio dollars för en bortskämd arfvingare, född och uppfostrad till detta yrke och okuning i alla andra? Knappt nog till en anständig browning.

Mr Tom Bunting, som sedan en halftimme ej lyckats göra någon annan reflexion än den sist anörda, rätade sig så plötsligt i stolen, att hans havannastump släppte ett skyfall af aska ned öfver fracken. Han märkte det emellertid inte — han började stirra på sin högra hand, som före dagens slut skulle omsluta browningen och som nu omslöt kortleken. Browning — det var alltså nödvändigt? Ja, hvad fanns det annars för möjligheter. Han kunde ingenting, visste ingenting, orkade ingenting. Och han var amerikan?! Hur var det Carnegie sade — den som inte af hvilket föremål som helst i sin närhet kan få en idé som han kan göra sig en förmögenhet på, är inte värd att vara född i Amerika... Haha! Bästa herr Carnegie, det är lätt att prata, fördömdt lätt, när man är i hamn själf. Fördömdt lätt... Hvilket föremål som helst i sin närhet — hvad skulle ni till exempel få för idéer af den här kortleken, bäste mr Carnegie? Falskspel — men eljest? Det är fördömdt lätt att prata, när...

Mr Bunting ryckte till. En rödgylne solstråle hade lyckats lista sig in genom de fördragna gardinerna och föll rakt på den utdruckna Canadian

Club flaskan. Det blänkte till i det bruna buteljglaset — som blod. Dagen hade alltså grytt i detta blodiga tecken — hans sista, eftersom han stod utan pengar, vänner och idéer. Han var inte värd att vara född i Amerika, tydligen, eftersom han inte ens af alla dessa föremål i sin närhet... hallå.

Mr Bunting flög till. Var han värd att vara född i Amerika, när allt kom omkring? Hvad var det för en glimt som just dansat genom hans inre? Hvad var det han just kommit att tänka på? Fanns det möjligen pengar i kortleken i hans hand — andra än med falskspel? Den gamla patienten han lagt när han var barn — kunde den rädda lifvet på honom sedan allt annat... Blood and thunder, detta tålde att tänka på! Upp med gardiner och fönster!

En halftimme senare smattrade ringklockan till nere i kontoret på det hotell där mr Tom Bunting och hans sällskap föregående dags middag tagit in för att fresta spellyckan. Öfverkyparen rusade upp — det var egentligen inte det ljudet han väntat på. Någon af mr Buntings sällskap hade fällt ett ord om hur det gått deras värd, och — well, man ser genom fingrarna med en gammal kund som händelsevis är i behof af ett rum att resonera med sin browning i. Och nu kom det en ringning på klockan! Var det mera virke i mr Tom Bunting än man trott? Eller var det en visky före samtalet med browningen? Öfverkyparen tog trappan i två steg.

Mr Tom Bunting stod där, lugn och kall som om, han kommit från sin säng och ett bad.

— Georgie, min gosse, jag har haft otur i natt. Fördömd otur.

— Ledsen att höra det, sir. Någonting ni önskar, sir?

— Bara att höra om notan är klar.

— Ja, sir, ni betalade allt i går.

— Förträffligt, Georgie. Drick då min skål i den där champanjen. Några andra dricks blir det inte den här gången. Har bara tio dollar öfver, ser ni, Georgie, och dem skall jag ha till att göra min förmögenhet med. Carnegies recept. Morning. Georgie.

— God morgon, sir. Tack, sir. Jag önskar er en god morgon, sir.

Öfverkyparen stirrade efter mr Tom Bunting med en mycket tankfull min. Var det bluff, eller...?

Fem timmar senare öppnades Tom Buntings kortaffär i en tvärgata i Harlemdistriktet, i ett litet krypin, där ägaren själf (nyligen befriad från en större lyxgarderob) var den ende anställda. Efter en månad flyttade den ut på en hufvudgata, efter två månader fanns det två extra anställda i affären. Efter ett halfår kom den första filialen i Broadway. Vid slutet af det år som i april enligt all sannolikhet borde ha sett mr Tom Buntings dödsruna i tidningarna, läste man i stället i dem följande annons:

SPELAR NI? KÖP DÅ EDRA KORT HOS
TOM BUNTING. BESÖK TOM BUNTINGS
NI ÅNGRAR DET EJ!

Och inne i tidningarna kunde man ha läst en notis som meddelade att mr Tom Bunting, innehafvare af de välkända specialitetsaffärerna i kort, gjort upp kontrakt med en New Jersey firma om leverans af två miljoner kortlekar för nästa år, till salu i hans hufvudaffär i Broadway och hans filialer i Harlem, Brooklyn och inre staden.

Hvad hade händt? Hur kunde Tom Bunting

köpa och sälja två miljoner kortlekar pr år? Hvarför gick folk till Tom Bunting? Och hvarför ångrade de det ej?

Säg snarare: hvarför gick polisen inte till Tom Bunting! Och hvarför ångrade den inte, att den inte gjort det!

Ty så var det.

Ni gick in till Tom Bunting, i hans huvudaffär vid Broadway eller i en af filialerna. Gick ni in i hutvudaffären, träffade ni ägaren, mr Tom Bunting själf, slätrakad, med bena i midten, kall, affärsmässigt förbindlig. Sade ni: jag önskar en kortlek, svarade mr Bunting:

— En ordinär, sir?

Nickade ni då, erhöll ni en ordinär kortlek af den vanliga typen, till vanligt pris. Häri låg alltså ingenting märkligt. Mr Bunting sålde tvåtusen sådana kortlekar (eller måhända tiotusen) pr år, till fyrtio cent stycket. Nickade ni däremot inte — med andra ord, var ni invid i transaktionerna — sade ni i stället: en ordinär? Well, jag tror jag tar en speciallek. Jag vill hålla vad med er, mr Bunting.

— Vad, sir? sade mr Bunting. Ni vill hålla vad, sir?

— Yes, mr Bunting. Jag har hört talas om en patience ni uppfunnit!

Härvid smålog mr Bunting (om han inte kände er) och sade:

— Ah, min lilla patience? Ni tror ni kan få den att gå ut, sir? All right! Jag är skeptisk, sir (om ni var välklädd; eljest: jag betviflar det, sir). Jag slår vad med er om att ni inte kan.

— Hur mycket, mr Bunting?

— Oh, sir! Ni vet att spel är förbjudet. Kan ni få min patience att gå ut får ni tio dollar; ni vet att en specialkortlek kostar en dollar, sir. Annars äro vi kvitt, sir.

— Som ni vill, mr Bunting. Får jag alltså be er om en speciallek.

— En specialkortlek, all right sir. Här är ni, sir. (Detta om ni inte var känd förut annars var ceremonielet kortare).

Därmed fick ni er kortlek och började lägga mr Buntings lilla patience. Ni lade upp sex kort nedåtvända i rad, och därpå upp det sjunde; ofvanpå de nedåtvända korten lade ni fem nya kort nedåtvända och slog upp det sjätte; så fyra, och slog upp det femte, och sålunda vidare tills ni hade sju högar kort med ett uppåtvändt kort öfverst på hvarje hög (af hvilka högar följaktligen den som låg längst till vänster hade sex nedåtvända kort och ett rättvändt kort öfverst; den därpå följande fem nedåtvända och ett rättvändt kort öfverst; och så vidare till det ensamma rättvända kortet längst till höger). Därpå började ni flytta från den ena högen till den andra, om det gick, svart på rödt och lägre på högre; ässen lade ni genast ut på bordet (bord stodo framsatta till er tjänst hos mr Bunting); och om en af de sju högarnas plats blef fri, fick ni flytta ut en kung dit, om ni hade en, med eller utan kort ofvanpå. När ni inte kunde flytta alls, tog ni öfversta kortet i talongen och lade det, antingen på en af högarna, om det passade, eller på den så kallade sophögen. Och efter en stund var talongen tom; patienten hade inte gått (troligen), med andra ord: ni hade förlorat ert vad med mr Bunting; och antingen gick ni med en hälsning på honom, eller köpte ni en ny specialkortlek af honom. Var ni vid ert rätta förstånd och god kassa, gjorde ni det förra; var ni angripen af spelfebern och vid dålig kassa, gjorde ni det senare. Och då och då, ibland oftare, oftast ytter-

ligt sällan hände det att patienten gick; ni hade korten samlade i de fyra färgerna från ässet upp till kungen ofvanpå hvarandra; och mr Bunting smålog affärsmässigt förbindligt och sade:

— All right, sir! Ni hade rätt, sir. Ni vann. Varsågod, tio dollar, sir. En ny kortlek, sir? På detta vis var det mr Tom Buntings specialaffärer gjorde sig ryktbara i New York och Brooklyn; och sålunda var det mr Tom Bunting själf hvarje år flyttade in i en finare bostad och köpte sig skönare och skönare föremål att smycka den med. Möbler, siliver, porslin; taflor; hästar, bilar — allt (efter afdrag af polisens lilla arvode). Efter det sjätte året af den affärsverksamhet han startat på tio dollar plus aikastningen af sin dåtida garderob, såg sig mr Tom Bunting som ägare af tvåhundra-trettiotusen dollar — två gånger och något mer den summa han en gång förlösat på fem månader och tre dagar. Och då trädde de ledande makterna långsamt i verksamhet igen, och mr Tom Bunting föll från den ställning han skapat sig själf genom den passion som under tiden vuxit sig stark i hans inre.

Girigheten, sådan man förstår den af Holbeins med fleras taflor, och sådan den bekämpades af de gamla fäderna, är död; men vinningslystnaden har trätt i dess ställe. Det var som ett af dess offer, mr Tom Bunting, New York, föll.

Tvåhundra-trettiotusen dollars — när blir det trehundra-tusen? När blir det tvåhundra-femtio-tusen? Hvad förtjänade jag i fjor? Attio-tusen dollars — jag måste förtjäna mer i år. Jag borde ha förtjänat hundra i fjor — det framgår matematiskt af mina beräkningar. Låt oss se, hvar kan felet ligga? Attio-tusen — det skall bli hundrasextio i år. Men felet? Hyran, annonserna? Ah, jag har det! Det är biträdena.

Biträdena, naturligtvis, och hur förebygga det? Hur förhindra att de bedrogo sin principal? Visserligen voro de valdt folk, och mr Bunting hade dittills litat på dem, men... Nej, det måste vara något fel. De måste bedraga honom — som de ju så lätt kunde! Han kunde ju inte själf vara allestädes närvarande, på Broadway, i Harlem, Brooklyn, inre staden, i alla filialerna. De kunde följaktligen förfälska böckerna, om de höllo tillsammans. Ty visserligen fanns det en förman, en kontrollör i hvarje affär — men om de höllo ssmman! Attio-tusen, då han borde förtjänat hundra... Han måste öfvervaka allt... det skulle bli hundrasextio i år... han måste vara allestädes närvarande.

Det sjunde året af Tom Buntings affärsverksamhet inbragte honom (afräknadt polisens arvode) hundrafemton tusen dollars. Hundrafemton tusen dollars — där såg man! Då hans beräkningar sagt hundrasextio — hundrafemtio endast — och då han själf flugit som en detektiv från det ena kontoret till det andra. Här måste ske en förändring. Hundrafemtontusen, alltså hade han nu trehundra-fyrtiofemtusen utom räntorna. Nästa år... blood and thunder, han skulle vara uppe i halva millionen till nästa år.

Vid hälften af det sjunde affärsåret — under hvilken tid hans kontrollturer från det ena kontoret till det andra kostat honom en ny bil och tretusen i böter för otillåten hastighet — gjorde mr Bunting upp en översikt öfver sin ställning. Hans sista konto hade varit trehundra-femtio-tusen dollar, och han skulle vara uppe i femhundra före årets slut; alltså borde han ha förtjänat sjuttiofemtusen på detta halfår... Och...

Och hvad hade han förtjänt?

Femtioåtta tusen! Femtioåtta tusen på half-

Forts. å sid. 671.

Forts. fr. sid. 662.

Wienrapporten har italienska angreppet öfverallt kastats tillbaka.

Vid Dardanellerna ha efter förra veckans blodiga strider förhållandena återgått till sitt förra skick. Ingendera sidan har vunnit något, men båda parterna lidit stor manspillan. En växande fara för turkarne är de engelska undervattensbåtarnes verksamhet i Marmarsjön.

Emellertid skola på sista tiden turkarnes ställning ha förbättrats, sedan ett antal tyska och österrikiska undervattensbåtar anländt till Dardanellerna.

Ifråga om sjökriget bör här endast anmärkas, att österrikarne lyckats torpedera den stora, moderna italienska kryssaren Amalfi.

ITALIENSKA TRUPPER PÅ MARSCH MOT STRIDSFRONTEN. Själva bildens oklarhet är ett öfjaktigt bevis på den oafbrutet ogynnsamma väderlek, som så menligt motverkat den italienska stridsandan.

2. VY ÖFVER GRÄNSSTADEN MALBORGETH, en af de mera omnämnda stridsorterna.

Efter fotografier.

Källa: Bengt Skjerveparne

Herrar Fotografier

appmanas att vid insändande af bilder till H. S. D. icke uraktlåta utsättandet af tydligt firmanamn och adress å respektive fotografier Endast då angifves fotografen.

Till bilder å sid. 659.

Roten Skans i Älfdalen. Den återuppvaknande hembygdskänslan går nu som en varm väg genom Dalarne. Gammeldårdar växa upp här och hvar i socknarne, och konstnär Ankarcronas och doktor Karl-Erik Forslunds upplysningsarbete bär redan frukt. Nyss invigdes Hedemora gammeldård, och den 27 juni invigdes gammeldården i Rots Skans. Älfdalens socken. Ortsbefolkningen, rätt allmänt i sockendrakter, mötte i antal af närmare 3.000 personer. Tal hölls af konstnär Ankarcrona och doktor Karl-Erik Forslund om hembygden, af folkmusikkännaren Lars Ahs om folkmusiken med profilatör på hans gamla bepröfvade fiol, af Gullberg m. fl. om Skansens och gammeldårdens historia m. m. Vallhornslåtar, piplåtar, hornmusik, bröllopståg och kanonskott höjde fäststämningen. Roten Skans är en gammal, ännu väl bibehållen försöksanläggning från Karl den XI:tes tid, eller närmare bestämd från år 1677. På samma ställe låg Rotenby gränsetull från den tid, då Särna socken och Jämtlands län tillhörde Danmark. Älfdalens hembygdsförening har tagit skansanläggningen under kärleksfull vård och där anlagt en stiltrogen gammeldård med stuga, stall, eldhus, härbär, ängs-

bod, f skarbod, löflada och skvaltkvörn. Där är redan samlad en mängd af bygdens gamla kulturföremål. Detta arbete är hufvudsakligen utfördt af följande personer: Lars Ahs och Karl Gudmundsson i Byberg, fotografen och mekanikern L. A. Persson i Näset, Per Backlund och Grund Lars Olsson i Asen, A. Andersson i Holen, H. Gullberg och Dal Per Jansson i Månsta, Bogz Mats Ersson i Dysberg och kommunalstämмоordföranden L. Hansback.

Seminarist- och studentmötet vid Biärka-Säby öppnades den 29 juni med ombudsmöte, hvarefter det allmänna mötet, hvilket räknade omkr. 200 deltagare, påföljande dag tog sin början. Mötetiden, hvilken utgick den 4 juli, upptogs af föredrag, bibelstudier, utfärder m. m.

Ärkestiftets kyrkliga ungdomskurser i Bollnäs, hvilka togo sin början den 30 juni med omkring 275 deltagare, afslutades söndagen den 4 juli med högmässa af ärkebiskop Nathan Söderblom, hvarefter följde ett stort offentligt friluftsmöte i den vid köpingen belägna skogsparken Öhnbacken.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

J. L. HUMBLE.
F. d. Lektor. — Stockholm.
80 år 16 Juli.*

D. C. G. KERNELL.
Prakt. läkare. — Göteborg.
65 år 16 Juli.*

A. S. NYGREN.
Tandläkare. — Karlstad.
55 år 19 Juli.*

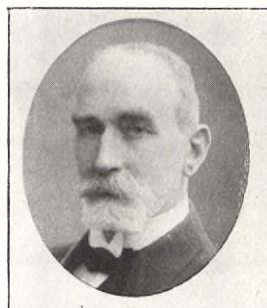
J. R. RÅDMAN.
Rektor. — Göteborg.
50 år 3 Juli.*

C. E. W. WETTERGREN.
F. d. D'sponent. — Linköping.
75 år 17 Juli.*

K. J. BENGTZON.
Bankdirektör. — Gamleby.
70 år 6 Juli.*

N. M. NILSSON.
Direktör. — Borås.
60 år 6 Juli.*

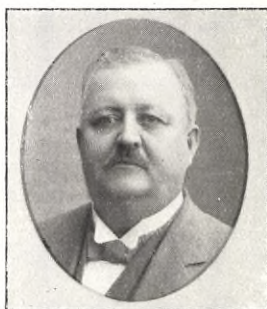
B. J. SJÖHOLM.
Bankdirektör. — Norrköping.
50 år 19 Juli.*

E. K. BERGSTRÖM.
Distriktschef. — Göteborg.
60 år 3 Juli.*

E. K. H. NERMAN.
Major. — Tingstade.
50 år 30 Juni.*

E. A. LUNDBORG.
Trafikchef v. Dalsl. jernv. — Ed.
50 år 19 Juli.*

G. L. STENQUIST.
Kronolänsman. — Älfalden.
50 år 29 Juli.*

S. V. RUBENSON.
Målaremästare. — Stockholm.
80 år 3 Juli.*

F. BJÖRNLUND.
Ingeniör, Komm. man. — Fir-
spong. — 60 år 9 Juli.*

G. BUNDSSEN.
Disponent. — Göteborg.
50 år 27 Juli.*

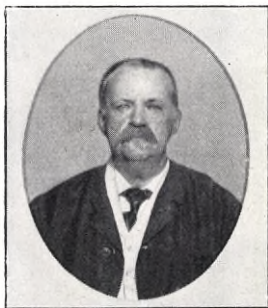
J. E. SAMUELSON.
Handlande. — Norrköping.
50 år 30 Juli.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

J. W. CZAPEK †.
F. d. Musikdirektör. — Göteborg.
F. 25. † 6 Juli*.

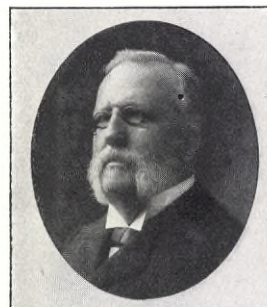
C. E. STROKIRK †.
F. d. Trafikinspektör. — Göteborg.
F. 46 † 4 Juli*.

C. E. J. MANNERHEIM †.
Grejve. — V. Häradshöfding.
Stockholm. F. 65. † 6 Juli*.

A. A. N. REUTERSKIÖLD †.
Bruksegare. — Hellefors.
F. 66 † 27 Juni*.

B. SÖDERBERG †.
Hofbokhandlande. — Stockholm.
F. 39 † 1 Juli*.

C. O. STRÖMMAN †.
Grosshandlande. — Göteborg.
F. 53 † 6 Juli*.

N. A. MÖLLER †.
Grosshandlande. — Vexjö.
F. 62 † 3 Juli*.

E. GRANDINSON †.
Regissör. — Stockholm.
F. 63 † 7 Juli*.

JULIUS HUMBLÉ. Stud.-ex. 52, fil. d. r. 62, lektor v. h. lärnesemin. o. dermed förenade Stat. normalskola i fl. 66—03, rektor der 79—89.

DAVID KERNELL. Stud.-ex. 71, med lic. 84. Sedan 90 förestånd. i Göteborgs Zanderska gymn.-inst. samt styr.-led. i Göteborgs sjukgymn. a. b.

ANDERS NYGRÉN. Stud.-ex. 80, tandläk.-ex. 87, sedan dess prakt. tandläk. i Karlstad. O. d. i Mell. Sveriges tandläk.-ören, sek. i Veiml. lokalören. af Sv. nationalförb. i. munhygiensens befrämj.

ROBERT RÅDMAN. Stud.-ex. 86, fil. kand. 90, adj. v. h. allm. lärov. i Upsala 99, tf. rektor v. Vestra realskolan i Göteborg 05. Led. af stadsfullm. i Göteborg, af allm. folkskolestyr., kyrkoråd, ordf. i styr. f. Majornas elem.-lärov. f. fl.

WILHELM WETTERGREN. Stud.-ex. 60, genomg. Falu h. bergsskola 63—64, ingenjör v. Åkers styckebruk 65—66, förvalt. v. Stens bruk 67—75, disponent i. Boxholms a.-b. 75—09. Ordf. i styr. f. sista. a. b. mångårig led. af kyrko- o. skolråd samt landstingsman ävensom af kon. förordn. ordf. i länets skogsvårdsstyrelse.

KARL BENGTON. Styr.-ordf. o. jourh. dir. i A.-b. Stockholms diskontobanks afd.-kontor i Gamleby samt styr.-ordf. i sparbank. O. d. i komm.-nmd; i d. landstingsman.

MAURITZ NILSSON. Verkst. dir. o. deleg. i A.-R. Da'hems väveri i Borås. Stadsfullm. sedan 92, v. ordf. sedan 11, led. af kyrko- o. skolråd; landstingsman. Ordf. i styr. f. Borås ensk. bank sedan 11. Verkst. dir. i. Borås jernv.-a.-b.

BENGT SJÖHOLM. Stud.-ex. 86, intr. i Riksbankens tj. 89, kassör v. afd.-kont. i Jonköping 99, kamrer 02, verkst. styr.-led. v. afd.-kontoret i Norrköping sedan 12.

ERIK BERGSTRÖM. Stud.-ex. 74, utex. fr. Tekn. högsk. 77, stud. o. prakt. v. in- o. u. l. verkstäder 78—84, intr. v. Stat. jernv. ss. ritare 84, verkst. 91, maskinl. 97, maskindirektör v. 5 distr. (i Uleå) 02, v. 3 distr. (Malmö) 08; distr.-chef v. 2 distr. (Göteborg) sedan 14.

EINAR NERMAN. U.-löjtn. v. Kronob. reg. 83 v. Krigshögsk. 96, major 14. Genomg. Gymn. centr.-inst 94, ex. lär. v. inst. 1900—10, ord. 10—14. Under olika år sek. skattn. eller ordf. i Sv. gymn. läraresällsk. ordf. i Sv. gymn.-förb. 04—15. Vid Olymp. spelen i Stockholm 12 ordf. i gymn.-kommittén o. övertledare i gymnastiken.

GUSTAF STENOQUIST. U.-off.-ex. 86 utex. fr. Jurid. semin. i Stockholm 91, länsm. ex. 93, polis Konst. i Stockholm 88—93, polisuppsyn.-man i Älfdalen 93—05, tf. länsman der 01, ord. sedan 05. Ordf. i pens.-nmd. beviljn. beredn. o. tax.-nmd. ordf. o. verkst. dir. i vattenledn. a.-b. led. af kyrkoråd; ordf. i skytteföret. led. af Dalarnes skytteförb. verst. utsk. suppl. i Skytteförb. övertstyr. Förest. i A.-b. Norrlandsbankens afd.-kontor sedan 99.

SIMON RUBENSON. Inneh. på sin tid målerifirma i Stockholm. Initiativtag. t. bild. af Stockholms mål.-mät.-ören. hvars ordf. han var under 18 år, samt t. lörens sjuk- o. begravn.-kassa; dess ordf.

JOSEF CZAPEK †. F. i Prag, utbildad v. musikkonsejv der 43, ant. v. Böhmiska teatern i Prag samt senare som konsertdirigent i Berlin; anlände med ett musikkapell t. Göteborg 47, blef musikdirektör v. Göta art-reg. 48 o. inneh. denna befattning under 30 år. Under många år jemväl organist i eng. kyrkan o. i synagogan i Göteborg. Egnade under sin krafts dagar sin betydande musikbegåning o. sitt intresse åt Göteborgs musiklif. Själlf. framstående violinist, medverkade han vid stiftandet af det bekanta Sundbergska kvartettsällskapet. Led. af Musik-akad. Inneh. Litteris et artibus. Är, serskildt utomlands, en högt skattad kompositör af symfonier, messor m. m.

ELIAS STROKIRK †. U.-löjtn. v. A. lig. 67, afsk. 74, kapt. i armén 83. Ing. v. Stat. jernv. 76, stat.-insp. v. Järbo s. å. v. Storvik 82, trafikinsp. v. tionde trafiksekt. 98, v. fjerdje (Göteborg) s. å. till lör några år sedan; därefter tj.-gjort som kontr. v. sockerullv. i Göteborg. På sin tid led. af Gefle. läns landsting.

CARL MANNERHEIM †. F. i Helsingfors, stud.-ex. der 82, v. hfd. 90 advokat i Helsingfors 92—96, direktör f. Nordiska aktiebanken der 96—03, deltog i landtdagarne 91—99, led. af lagutsk. 94; öfverlyttad t. Sverige 03, verkst. dir. i. Bank a.-b. Stockholm—Öfre Norrland 04—10. Svensk medborgare 03, ordf. i styr. i. Kramfors a.-b. och Frånö nya a.-b. sedan 08, styr.-led. i Lifförsäkr.-a.-b. Thule sedan 08.

ARVID REUTERSKIÖLD †. Stud.-ex. 84, utex. fr. Hlunda landtblr.-inst. 87, efter tjänstgöring under en del år vid Gimo Lruk dess disponent 98—04, sistn. år disp. i. Hellefors bruks a.-b. Styr.-led. i ett flertal jernverksbolag. På sin tid led. af Upsala ts hushålln. sällsk. förvaltn.-utsk. samt af landstingen i Upsala o. Örebro län. Led. af Riksd. A. K. 03—05. Led. af Landtblr.-akad.

BERNHARD SÖDERBERG †. Började vid 14 års ålder i den bokhandelsaffär, C. E. Fritzes k. hoibokhandel i Stockholm, för hvilken han s. utan 70 varit chef. Med den st. tilling, såsom chef för en af landets största och mest an. edda bokhandelsaffärer, S. intog och i förening med framstående personliga egenskaper var S. en af bokhandelskärens främste.

CARL STRÖMMAN †. Af. stud.-ex. och egnade sig därefter åt teologi.-ki. studier i Upsala för att slutligen egna sig åt köpmannaverksamhet. Grundade 87 firmen Carl O. Strömmann i Göteborg, en af landets mera betydande o. ansedda firmor inom maskinförödenhetsbranchen. Vid sidan af sin affärsverksamhet fortsatte han de teologiska studierna, serskildt inom ukristendomens historia och den nytestamentliga textkritiken. Han tillvann sig erkännande från auktoritativt häll, lemnade bl. a. bibelkommissionen värdefulla bidrag. Förf. ett flertal teologiska uppsatser i in- o. utländska tidskrifter. En af stiftarne t. Fören. f. religionsstudier.

AUGUST MÖLLER †. Inneh. af A.-b. Aug. Möller & Son i Vexjö. Led. af stadsfullmäktige 1900—12 mångårig led. af drätselkomm. ordf. i nämnden i Evedals förvalt. sedan 11. Styr.-led. i Skån. hand.-bankens afd.-kontor sedan 10, styr.-led. i Nya a.-b. Vexjö mek. verkst.

EMIL GRANDINSON †. Fil. kand. 88, sek. v. Sv. teatern i Stockholm 88—90, v. Diam. teatern 98—01, l. e. regissör der 01—10, v. Nya Lufita teate u sedan 10. Red. sek. i tidskr. Örd och Bild. Har idkat en omfattande översättarverksamhet för teatern.

Foto. Ellqvist, Stockholm.

Klubb: Bengt Skjerveparre

LOTSVERKETS PERSONALFÖRENING HÅLLER ÅRSMÖTE. I midten ordf. mästrelotsen A. O. Hjalmar. — Till ny ordf. utsågs fyrmästaren C. G. Hagström, Ölands Segerstad.

Forts. från sid. 667.

året... hundrasexton tusen per år, kanske tusen mer än i fjor... Nej, nu! *Nu*, blood and thunder... Biträdena? Kontrollurerna — skulle man öka på dem? Devil, en afbränning på sju tusen redan!... Hvad var att göra?...

Fanns det ingen metod? Ingen *säker* metod?...

Efter tvenne timmars funderingar steg mr Bunting upp i sin bil och for ut till den New Jersey-firma som nu i sex och ett halft år levererat honom de kortlekar, ur hvilka han förstätt att framlocka sin förmögenhet. Han fördes in till firmans chef. Efter en timmas samtal kom han ut från dennes kontor, synbarligen tillfreds, om än något blek; att han var en check på femtio tusen dollars lättare syntes ej utanpå kläderna.

Det sjunde affärsåret lämnade mr Bunting ett öferskott af etthundranittioåtta tusen dollars. Ett-hundrafyrtio tusen af dessa förskrefvo sig från senare hälften af året. Mr Buntings bankkonto hade passerat linjen. Mr Bunting, något blekare och synbarligen något nervös, hade upphört att i automobil flyga kring från den ena till den andra af sina femton filialer. Under de första tre månaderna af hans åttonde affärsår växte hans inkomster oafbrutet.

Därpå kom kraschen; och det samtal, som mr Bunting sju år och tre månader förut skulle haft med sin browning, hölls.

Och sättet hvarpå detta skedde, var följande (scen: en bar i Harlem; personer: Sam Burton och Dick White, gamla kunder i mr Buntings specialaffärer):

Sam: Hör på, Dick, hvad säger du om den här Bunting, hvad?

Dick: Att han har en fördomd tur.

Sam: En fördomd tur, Dick, det har du rätt i. Har *du* vunnit någon gång nu på länge?

Dick: Sista gången var i juni. Då vann jag tre gånger på en dag. Extra speciallekar.

Sam: Till två dollar stycket?

Dick: Till två dollar stycket — tjugo dollar hvar gång.

Sam: Och sen dess?

Dick: Sen dess, nix. Det är som om hin själf...

Sam: Dick! Vet du hvad —

jag fick en idé just nu. Fördomdt egendomligt — har *du* någonsin tänkt på att räkna efter korten hos Tom Bunting? *Jag* har inte vunnit sen i maj.

Dick: Räkna efter? Aldrig, Sammy — hallå! Hallå! Är det *det* du menar! By Jove! *By Jove!* Om bara *ett* kort fattades i leken — — Tror du verkligen — —

Sam: Jag tror ingenting än, Dickie. Låt oss se efter — och om — — *well*, Tom Bunting!

Detta var det enkla samtal som fyra timmar senare förde till mr Tom Buntings definitiva samtal med mr Browning (ej skalden af detta namn). Detta senare föregicks af ett stormigt uppträde på harlemfilialen, startadt af Dickie White och Sam Burton; en folkskockning; en polisanmälan; en undersökning af samtliga mr Buntings affärer i Harlem, Brooklyn, Broadway och inre staden; en ytterligare serie af anmälningar och utfärdandet af två fullmakter. Närmast därpå följde mr Tom Buntings hufvudstupa flykt med elevatoren ur sitt hus i Tredje Avenyen; hans uppdagande, kringgränning och reträtt till det lilla hotell, som sju år och tre månader förut sett hans storhet gry vid ett solkigt spelbord en april morgon. Och samtidigt med att direktören för en New Jersey-kortfabrik hastigt packade sina koffertar för en tripp till Mexiko, kom på ofvannämnda hotell det ljud dess överkypare åtskilliga år förut förgäfves väntat på.

Men det kvädes af de rasande skriken från en folkmassa utanför, som önskat personligen giljotineras mr Tom Bunting, och nu endast fick nöjet att se detta offer för de moderna lidelserna i ett svart åkdon transporterat bort af polisen.

Hvilken alltså var den enda part som inte förlorade på mr Buntings sorgliga passion.

Amatörfoto E Andersson, Malmslätt.

Klubb: Bengt Skjerveparre

FLYGMISÖDET PÅ MALMSLÄTT då en af eleverna vid flygskolan, underlöjtnant G. V. Nordensvan, tvingades göra en nödlandning i en rågåker. Svårare skador tillfogades hvarken flygare eller maskin.

Efter fotografier.

Öfverst: TYSKA KRIGSFÅNGAR FRÅN METZERAL.

Källa: Bengt Sjöberg.

Nederst: FRANSKA HJELTAR dekoreras af general Cousin. Äfven motståndarne erkänna oförbehållsamt den glänsande tapperhet de franska trupperna och deras befäl å'agalägger. — I eget land följas de af beundran och äro föremål för all omvårdnad. Vår bild visar ett af de många tillfällen då icke endast officerare, men äfven wenige och civila vunnit offentlig utmärkelse för mod och rådgighet. — Vid öfverlemnandet af medaljer utde'ar vederbörande general de hjertliga kysisar på kinden som traditionellt höra samman med utmärkelsen.

H. 8 D:s prenumeranter i Stockholm

behagade vid prenumeration hänvända sig till Bokhandeln eller till H. 8 D:s distribution, Appelbergsgatan 58 B. då tidningen fritt hambäres. Rikstel. Norrm. 585. Allm. tel. 20918.

INNEHÅLL

Kammarrättsrådet J. Östberg (biografi och hels'desporträtt). — Sjöstriden vid Gottland. — Sommarens möten. — Världskriget. — Bilder till den svenska dagskrönikan. — Brokigt utomlandsnytt — Veckans porträttgalleri. — Vinningslystnaden. Ber. af Frank Heller.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

©. A. E. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORO.